

PROJEKT BUDOWLANY

OCIEPLENIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH wraz z KOLORYSTYKĄ ELEWACJI BUDYNKU MIESZKALNEGO WIELORODZINNEGO przy ul. KOŚCIUSZKI 13a – b w KUŹNI RACIBORSKIEJ

Adres : 47-420 Kuźnia Raciborska, ul. Kościuszki 13a - b

Branża : architektoniczno budowlana

Inwestor : Wspólnota Mieszkaniowa Nieruchomości przy ul. Kościuszki 13a – b,
47-420 Kuźnia Raciborska

Zarządca : Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
ul. Słowackiego 6, 47-420 Kuźnia Raciborska

OPIS TECHNICZNY

TERMOMODERNIZACJA BUDYNKU i REMONT LOGGII

1. Dane ogólne

Podstawa opracowania

- Umowa Nr DEA.2802.1.33.2014 z dnia 6 czerwca 2014 r. na wykonanie dokumentacji
- Zlecenie inwestora
- Uzgodnienia z inwestorem
- Własne badania i pomiary
- Aktualne przepisy i Polskie Normy

2. Projekt zagospodarowania działki

2.1. Przedmiot inwestycji.

Przedmiotem inwestycji jest ocieplenie ścian zewnętrznych wykonane w technologii lekkiej mokrej i remont balkonów w budynku mieszkalnym wielorodzinnym w Kuźni Raciborskiej przy ul. Kościuszki 13a -3b.

2.2. Usytuowanie.

Nieruchomość zabudowana położona przy ul. Kościuszki 13a – b w Kuźni Raciborskiej;

Kubatura obiektu -	7.064,00 m ³
Powierzchnia użytkowa –	1.203,44 m ²
Powierzchnia zabudowy -	353,00 m ²
Ilość kondygnacji -	5
ilość klatek schodowych -	2
Ilość lokali mieszkalnych -	30
Rok budowy -	1964

2.3. Istniejący stan zagospodarowania działki.

Budynek usytuowany jest w zabudowie wolnostojącej, osiedlowej przy ulicy Kościuszki 13a – b w Kuźni Raciborskiej w pobliżu skrzyżowania ulic Spokojnej i Janka Krasickiego.

Obiekt jest budynkiem mieszkalnym pięciokondygnacyjnym, wielorodzinnym całkowicie podpiwniczonym o zwartej bryle opartej na rzucie prostokąta regularnego.

Stropodach o konstrukcji żelbetowej, płaski, dwuspadkowy, nie wentylowany, docieplony warstwą żużla granulowanego tworzącą spadki, pokrycie dachu papą termozgrzewalną.

W trakcie prowadzenia prac konieczne jest zabezpieczenie terenu wokół budynku, ponieważ budynek leży bezpośrednio przy ciągach pieszych i wejściach do budynku.

Budynek usytuowany jest na działce o numerze ewidencyjnym 266/115, wydzielonej z działki o numerze ewidencyjnym 266/143, otaczającą przedmiotowy budynek z każdej jego strony. Działki zagospodarowane są ciągami pieszymi z płyt chodnikowych betonowych i niską zielenią ozdobną.

3. Ogólna charakterystyka i stan techniczny budynku

Budynek wykonany w technologii półprzemysłowej z prefabrykatów żelbetowych (ściany nośne poprzeczne i stropy) oraz murowanej – ściany podłużne osłonowe z bloczków gazobetonowych na zaprawie cementowo - wapiennej, rok budowy

Ściany zewnętrzne podłużne murowane z bloczków gazobetonowych, otynkowane, nieocieplone. Ściany zewnętrzne szczytowe z prefabrykatów żelbetowych ocieplone warstwą styropianu o grubości 10 cm, otynkowane i pomalowane.

Klatki schodowe żelbetowe prefabrykowane obłożone masą lastrykową.

Stropy żelbetowe prefabrykowane, płytowe typu „Żerań”- stan techniczny: dobry.

Stropodach nie wentylowany, nie ocieplony – stan techniczny: dobry.

Dach kryty papą termozgrzewalną w stanie technicznym dobrym.

Ściany zewnętrzne i wewnętrzne konstrukcyjne, poprzeczne o grubości 25 cm z prefabrykatów żelbetowych – stan techniczny : dobry.

Ściany osłonowe podłużne murowane z bloczków gazobetonowych o grubości 24 cm, otynkowane (tynk miejscowo uszkodzony) – stan techniczny: dobry.

Drzwi wejściowe do budynku metalowe, jednoskrzydłowe oszklone, w stanie technicznym dobrym.

Okna lokali mieszkaniowych częściowo wymienione na nowe z PCV. Pozostałe okna drewniane zespolone należy przewidzieć do wymiany.

Na klatce schodowej wszystkie okna wymienione na nowe z PCV.

Dach kryty papą termozgrzewalną - stan techniczny: dobry .

Rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej w stanie dobrym. Z przyczyn technicznych rury spustowe należy wymienić.

Odprowadzenie wód deszczowych do kanalizacji miejskiej.

Tynki cementowo-wapienne o fakturze gładkiej zniszczone i zabrudzone.

Liczne pęknięcia i ubytki na ścianie południowo - zachodniej gdzie ubytki sięgają do materiału, z którego wzniesiono ściany osłonowe. Kolorystyka : szara. Cokół z zaprawy cementowej - uszkodzony.

Balkony w stanie zróżnicowanym, niektóre balkony są w stanie bardzo złym. Niektóre częściowo remontowane indywidualnie. Wszystkie balkony przewidziane do remontu.

Na spodzie płyt widoczne w kilku miejscach ubytki płyty balkonowej z odsłoniętym zbrojeniem. Balustrady stalowe ażurowe w złym stanie i o nieprzepisowej wysokości.

Opaska wokół budynku częściowo zniszczona do odtworzenia.

4. Określenie sposobu termomodernizacji

W uzgodnieniu z Inwestorem przyjęto, że w niniejszym opracowaniu zastosowana zostanie przykładowo technologia lekka mokra w systemie „KREISEL TURBO - S” , jednakże zastosować można inne technologie równoważne np. firmy „STO” lub „Ceresit”.

Z uwagi na istniejący charakter architektoniczny budynku założeniem projektu jest dostosowanie użytych materiałów i kolorystyki, zastosowanych warstw tynków w miarę możliwości do istniejącego stylu.

Zakres termomodernizacji obejmuje:

1. Ocieplenie ścian zewnętrznych:

- ocieplić ściany zewnętrzne warstwą styropianu grubości 14 cm, przy zastosowaniu metody lekkiej mokrej i tynku akrylowego.

2. Wymianę drewnianej stolarki okiennej w piwnicach na okna PCV o szybach zespolonych o współczynniku przenikania ciepła $U < 1.0 \text{ W/m}^2\text{K}$.

5. Dane techniczne remontu elewacji

1. Docieplenie ścian

Celem inwestycji jest poprawa izolacyjności cieplnej budynku. Cel ten zostanie osiągnięty poprzez ocieplenie elewacji przy zachowaniu dotychczasowego wyglądu architektonicznego budynku.

Grubości docieplenia zastosowane zostaną według projektowanej charakterystyki energetycznej budynku, a mianowicie 14 cm styropianu dla podłużnych ścian zewnętrznych. Cokół ocieplony do poziomu terenu styrodurem grub. 10 cm .

Ściany szczytowe budynku zostały już docieplone płytami styropianu o grubości 10 cm.
Ściany wykończone tynkiem akrylowym z dodatkami zapobiegającymi porostom.
Tynki akrylowe malowane dwukrotnie farbami akrylowymi z dodatkami zapobiegającymi porostom.

Cokół po dociepleniu planuje się pokryć tynkiem o fakturze kamyczkowej.

Ponadto w zakresie prac będzie wykonanie remontu posadzek loggii z wykonaniem izolacji przeciwwodnej i wymianą obróbek blacharskich oraz wymiana balustrad loggii i portfenetrów.

2. Ustawienie rusztowań.

Szczegółowe przepisy omawiające problematykę rusztowań przedstawiono w rozporządzeniu ministra infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych /Dz. Ustaw nr 47 poz. 401/. W rozdziale 8 i 9 jest zbiór zasadniczych nakazów i zakazów przy budowie i eksploatacji rusztowań. Rozporządzenie przede wszystkim stawia wymóg posiadania dokumentacji technicznej dla każdego montowanego rusztowania, przy czym dla typowych rusztowań systemowych jako dokumentacja może być użyta instrukcja montażu i eksploatacji rusztowania danego systemu.

W projekcie przewidziano użycie rusztowań ramowych fasadowych o rozstawie podłużnym ram: 3,07m; i rozstawie poprzecznych stojaków ram 0,73m, o konstrukcji umożliwiającej zamocowanie pomostów, co 2,0m w pionie oraz uzyskanie innych wysokości kondygnacji przy użyciu ram wyrównawczych i rygli poprzecznych.

Dla przedmiotowego obiektu wysokość rusztowań nie wymaga wykonania obliczeń statycznych (obliczenia wymagane dla rusztowań o wysokości większej niż 60m).

Rusztowania powinny:

- posiadać odpowiednio wytrzymałe pomosty o powierzchni roboczej wystarczającej dla zatrudnionych oraz do składowania materiałów,
- posiadać konstrukcję dostosowaną do przenoszenia działających obciążeń,
- być zakotwione w ścianie.
- zapewniać bezpieczną komunikację pionową i swobodny dostęp do stanowisk pracy,
- stwarzać możliwość wykonania pracy w pozycji niepowodującej nadmiernego wysiłku
- posiadać zabezpieczenie piorunochronne.

Zabronione jest ustawianie i rozbieranie rusztowań:

- o zmroku, jeżeli nie zapewniono oświetlenia dającego dobrą widoczność,
- w czasie gęstej mgły, opadów deszczu i śniegu oraz gołolodzi,
- podczas burzy i wiatru o szybkości przekraczającej 10 m/s

Na rusztowaniu powinna być wywieszona tablica informująca o dopuszczalnym obciążeniu pomostów.

Użytkowanie rusztowania dopuszczalne jest po dokonaniu jego odbioru przez nadzór techniczny, potwierdzonego zapisem w dzienniku budowy.

6. Przygotowanie istniejącej elewacji do ocieplenia budynku

Z uwagi na zły stan techniczny tynku elewacji, nakłada to na wykonawcę obowiązek przeglądu elewacji, skucie odparzonego tynku na ścianach budynku, gładzi okiennych i uzupełnienie masą tynkarską braków.

Wykonanie ocieplenia

1. Oczyszczenie podłoża.
2. Sprawdzenie przyczepności zaprawy klejącej do podłoża.
3. Jednokrotne gruntowanie wzmacniające podłoże i zmniejszające nasiąkliwość.
4. Przygotowanie zaprawy klejącej.
5. Przycięcie i przyklejenie płyt styropianowych.
6. Mocowanie listew startowych i ochronnych.
7. Wywiercenie otworów i osadzenie dybli plastikowych w ilości 6 szt. na 1 m² powierzchni ocieplanej
8. Przetarcie przyklejonego styropianu papierem ściernym i odpylenie.
9. Przyklejenie jednej warstwy siatki z włókna szklanego.

10. Zagruntowanie podłoża emulsją gruntującą.
11. Przygotowanie zaprawy z gotowej mieszanki.
12. Naniesienie zaprawy na podłoże packą stalową.
13. Nadanie powierzchni struktury poprzez zatarcie packą z tworzywa sztucznego.
14. Osłanianie gotowego tynku przed opadami atmosferycznymi lub nadmiernym nasłonecznieniem za pomocą folii lub gęstej siatki.
15. Dwukrotne malowanie elewacji farbą akrylową z jednokrotnym gruntowaniem.

7. Docieplenie budynku w przykładowym systemie „KREISEL TURBO-S” - technologia wykonania

Ocieplenie budynku projektuje się z wykorzystaniem następujących rodzajów styropianu:

- **płyty styropianowe PS-E 15** frezowane na zakład lub pióro do wykonania bezspoinowego ocieplenia ścian zewnętrznych powyżej cokołu. Płyty PS-E 15 (dawniej oznaczane jako M-20) muszą spełniać następujące wymagania :
 1. Współczynnik przewodzenia $K = 0,0038 \text{ W/m}^{\circ}\text{K}$
 2. Chłonność wody w pełnym zanurzeniu po 24 godzinach wymagana -18 %
 3. Paroprzepuszczalność od 12 do 36 mg
 4. Odporność na ściskanie - naprężenia ściskające przy 10 % odkształceniu względnym wymagane – 80 kPa.
 5. Wytrzymałość na rozrywanie - siła prostopadła do powierzchni płyty wymagana 100.00 kPa.
 6. Zdolność samogaśnięcia – gasnące po odcięciu źródła ognia.
- **płyty styropianowe PS-E FS 20** frezowane na zakładkę lub pióro-wpust na ocieplenie cokołu :z uwagi na dużą wytrzymałość na ściskanie Płyty PS-E FS 20 (dawniej M-30) muszą spełniać następujące wymagania :
 1. Współczynnik przewodzenia ciepła $K=0,038 \text{ W/mK}$
 2. Chłonność wody wymagana 1.50 %
 3. Paroprzepuszczalność od 10 do 24 mg.
 4. Odporność na ściskanie wymagane 100 kPa
 5. Wytrzymałość na rozrywanie wymagana 150.00 kPa
 6. Zdolność samogaśnięcia.

8. Prace przy instalacji systemu „KREISEL TURBO-S” powinny być wykonane przez doświadczonych wykonawców posiadających aktualny certyfikat przeszkolenia wydany przez przedstawiciela firmy „KREISEL”t.

1. Mocowanie płyt styropianowych

Po przygotowaniu podłoża - tynku starej elewacji, sprawdzeniu, że podłoże jest suche, wolne od wykwitów, łuszczącej się farby i innych substancji osłabiających przyczepność można przystąpić do mocowania płyt styropianowych.

Na wysokości dolnej krawędzi elewacji, na styku z cokołem budynku zamocować wypoziomowaną listwę, która będzie podparciem dla pierwszego rzędu płyt styropianowych.

Do klejenia płyt styropianowych producent jako spoiwo wskazuje masę klejącą LEPSTYR 210. Masę klejącą należy nakładać na płyty metodą „ramki i placków”. Ramka szerokości około 5 cm, grubości 1 cm, 6 placków grubości 1 cm i średnicy około 10 cm wewnątrz ramki. Natychmiast po nałożeniu masy klejącej należy płyty docisnąć do podłoża i dosunąć do krawędzi płyty tak, aby masa klejąca nie dostała się między płyty. W miejscach na dylatacje w konstrukcji budynku, przed przymocowaniem płyt styropianowych należy przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinięte na powierzchnię płyt. Szerokość wywinięcia min 60 mm. Do wykonania dylatacji można zastosować również listwy dylatacyjne systemowe.

Przed mocowaniem płyt styropianowych wokół otworów okiennych lub drzwiowych, wokół ościeży płyty powinny być tak ułożone, aby ich krawędzie nie leżały na przedłużeniu krawędzi otworów. Naroża wszystkich otworów należy wzmocnić dodatkowymi kawałkami

siatki o wymiarach 25 x 30 cm zatopionymi na powierzchni płyt pod kątem 45° lub narożnikami aluminiowymi.

Po ułożeniu płyty styropianowe powinny tworzyć ciągłą i równą powłokę termoizolacyjną. Wszystkie nierówności większe od 1,5 mm usunąć przy użyciu pacy z papierem ściernym. Cała powierzchnia styropianu powinna być zeszlifowana.

Dodatkowe mocowanie płyt styropianowych wzmocnione będzie przez łączniki mechaniczne z PCV w ilości 6 szt. na 1 m². Zagłębienia powstałe w miejscach montażu łączników zaszpachlować masą klejową. Na powierzchni elewacji nienarażonej na uderzenia stosuje się 1 warstwę siatki wzmacniającej Standard, zatopionej w masie klejącej. Po przyklejeniu siatki należy naciągnąć ciągłą warstwę masy klejącej grubości 2,0 mm. Tak wykonaną warstwę należy chronić przed zamoknięciem i pozostawić do wyschnięcia na 24 godziny.

Przed przystąpieniem do nakładania tynku „TYNKOLIT” warstwa bazowa musi być równa, sucha i dobrze zeszlifowana pacą z papierem ściernym.

Wyprawę elewacyjną „AKRYTYNK” należy nanosić metodą ciągłą aż do naturalnych przerw takich jak naroża budynku, dylatacje lub linie taśmy maskującej. Masę nakłada się przy użyciu czystej pacy ze stali nierdzewnej. Fakturę należy kształtować na świeżo ułożonym materiale poprzez zatarcie pacą plastikową.

Na cokole zastosowano tynk mozaikowy TM 214A.

Masa tynkarska do wykonywania wypraw pocienionych TM 214A produkowana na bazie wodnej dyspersji żywicy akrylowej z jednofrakcyjnym, naturalnym kruszywem kolorowym dającym efekt naturalnego kamienia. Kruszywo zatopione jest w spoiwie na bazie 100% polimeru akrylu i uszczelnione, dzięki czemu tynk odznacza się wyjątkową trwałością. Tynk mozaikowy TM 214A jest gotowy do użycia, gwarantuje doskonały efekt architektoniczny, przepuszcza parę wodną i jest odporny na zabrudzenia, promieniowanie UV i rozwój pleśni i alg.

Jednorazowo grubość natryskiwanej warstwy nie może przekraczać 3mm. Czas schnięcia: Ok. 24 godziny w temp. +20°C i wilgotności 55%. Przy niższych temperaturach i wyższej wilgotności względnej czas schnięcia ulega wydłużeniu. Do momentu wyschnięcia powierzchnię należy chronić przed deszczem.

Przepuszczalność pary wodnej : warstwa tynku mozaikowego TM 214A jest przepuszczalna dla pary wodnej (wg ASTM E96).

Odporność na uderzenia:

Tynk mozaikowy TM 214A jest odporny na uderzenia i zarysowania (wg ASTM D 968).

Odporność na czynniki atmosferyczne:

Nasiąkliwość:

Tynk mozaikowy TM 214A jest odporny na długotrwałe działanie wody (wg ASTM D 2247).

Odporność na zasolenie:

Powierzchnia tynku mozaikowego TM 214A jest odporna na rozwój pleśni i alg (wg Mil Std 810B).

WARUNKI STOSOWANIA

Temperatura otoczenia i podłoża w momencie aplikacji masy tynkarskiej AKRYLTYNK 010 I mozaikowej TM 214A i przez następne 48 godzin nie może być niższa niż + 10° C. Należy unikać prac na silnie nasłonecznionych i nagranych powierzchniach. Po nałożeniu tynku należy chronić przed deszczem i uszkodzeniami do momentu całkowitego wyschnięcia oraz zainstalowania uszczelnień i obróbek blacharskich

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Powierzchnia powinna być czysta, sucha, dobrze związana, wolna od nalotów, wykwitów, tłustych plam i innych środków utrudniających aplikację masy AKRYLTYNK 010 i mozaikowej TM 214A. Dla skorygowania koloru, na co najmniej 4 godziny przed rozpoczęciem nakładania tynku, podłoże należy pomalować środkiem GRUNTOLIT-W 301. Podłoże powinno być zabezpieczone przed działaniem nadmiernej wilgoci (podciąganie kapilarne, zaciekanie wody opadowej, nadmierna ilość wilgoci dyfundującej przez ścianę itp.). Warstwa bazowa nie wymaga dodatkowego przygotowania musi jednak

być gładka, czysta i równa.

PRZYGOTOWANIE DO UŻYCIA

Po otwarciu pojemnika masę tynkarską AKRYLTYNK 010 i mozaikową TM 214A. należy dokładnie wymieszać przy użyciu mieszadła wolnoobrotowego (400- 500 obr/min.). Czas mieszania: 1 do 1,5 min.

SPOSÓB UŻYCIA

Przed nałożeniem masy tynkarskiej AKRYLTYNK 010 i mozaikowej TM 214A. podłoże należy zagruntować środkiem korygująco - odcinającym GRUNTOLIT-W 301 w odpowiednio dobranym kolorze. Zaczekać do momentu jego całkowitego wyschnięcia. Masy tynkarskie należy nakładać metodą ciągłą aż do naturalnych przerw takich jak naroża budynku, dylatacje lub linie taśmy maskującej. Masę nakłada się przy użyciu czystej pacy ze stali nierdzewnej. Fakturę należy kształtować na świeżo ułożonym materiale poprzez zatarcie pacą plastikową.

Łączna grubość powłoki powinna wynosić 3 do 5 mm.

UWAGA: Po wyschnięciu powierzchnię tynku AKRYLTYNK 010 należy pomalować dwukrotnie farbą akrylową z jednokrotnym gruntowaniem zgodnie z projektem kolorystyki elewacji.

UWAGI I OGRANICZENIA

Ze względu na różnice w zabarwieniu, wymieszaniu i ułożeniu kruszywa tynk z różnych serii może nieznacznie różnić się kolorem. W celu uzyskania jednolitego efektu kolorystycznego na danej powierzchni, należy używać materiału z tej samej serii (nr serii podany jest na opakowaniu). Równomierny efekt zależy również od utrzymania stałych parametrów nakładanych warstw. Tynków nie wolno stosować na poziomych powierzchniach nieosłoniętych przed deszczem. Minimalne nachylenie powierzchni powinno wynosić 27°. Nie układać tynków na rozgrzanych i nasłonecznionych ścianach oraz przy silnym wietrze.

Narzędzia myć wodą przed zaschnięciem resztek masy.

KONSERWACJA

Pomimo, że zastosowane tynki odznaczają się doskonałymi parametrami eksploatacyjnymi, to w zależności od usytuowania budynku zalecane jest okresowe mycie elewacji.

DOPUSZCZENIE DO STOSOWANIA

Zastosowane produkty wchodzi w skład Europejskiej Aprobaty Technicznej systemu „KREISEL TURBO-S” ETA – 07/0192. Atest Higieniczny: HK/B/0559/01/98.

Warstwą bazową jest środek gruntujący pod tynki akrylowe TYNKOLIT-T 330 produkowany na bazie dyspersji akrylowej.

Do zatapiania siatki wzmacniającej należy stosować zaprawę klejaco – zbrojącą STYRLEP 220 i siatkę wzmacniającą z nadrukiem systemu „Kreisel”.

Powłokę elewacyjną stanowią tynki akrylowe „Kreisel” na bazie 100% polimeru akrylu barwione w masie .

Należy stosować listwy startowe ze stali nierdzewnej lub aluminiowe przeznaczone do stosowania w systemach ociepleń oraz narożniki z siatką ze stali nierdzewnej lub aluminium przeznaczone do stosowania w systemach ociepleń. 11

Ochrona przed deszczem powinna być zapewniona do momentu ostatecznego zakończenia instalacji obróbek blacharskich i uszczelnienia.

Przed przystąpieniem do realizacji należy w kilku miejscach ściany sprawdzić odchyłki od pionu, i ustalić sposób ich niwelacji.

Należy upewnia się, że podłoże jest czyste, suche, płaskie z tolerancją +/- 6 mm na promieniu 1,2 m wolne od nalotów, wykwitów i innych substancji osłabiających przyczepność oraz wolne od wilgoci technologicznej i kapilarnej.

Przed przystąpieniem do przyklejania płyt styropianowych należy uzupełnić ubytki podkładu na elewacji budynku, wyrównać nierówności nierówności oraz przeprowadzić próbę przyczepności kleju do podłoża.

W kilku miejscach na powierzchni elewacji przykleić po 3 kawałki (100 x 100 mm)

styropianu i pozostawić do wyschnięcia na okres 3 dni. Po 3 dniach wykonać próbę oderwania styropianu od podłoża. Podłoże jest odpowiednio mocne, jeżeli rozwarstwienie nastąpi w próbce styropianu.

W przypadku, gdy klej odspoi się od podłoża lub oderwie jego fragment podłoże jest zbyt słabe i należy poprawić przyczepność przy użyciu środka gruntującego.

.Warunki stosowania :

Temperatura otoczenia i podłoża w momencie użycia masy tynkarskiej nie może być niższa niż + 4.0 C. do momentu wyschnięcia i przez następne 24 godziny całą powierzchnię należy chronić przed deszczem.

9. Roboty zewnętrzne

W związku z remontem elewacji projektuje się :

- I. Wymiana rur spustowych.
- II. Wymiana obróbek blacharskich zadaszeń wejść do budynku – z blachy stalowej powlekanej w kolorze RAL 7035 (jasnoszary).
- III Remont posadzek i izolacji przeciwwilgociowych loggii -

Remont elewacji obejmuje także remont płyt posadzkowych loggii w tym ułożenie nowej izolacji przeciwwilgociowej i wykonanie nowej warstwy dociskowej oraz obróbki blacharskiej na krawędziach z blachy stalowej powlekanej w kolorze RAL 7035 (jasnoszary).

Remont płyt posadzkowych loggii należy wykonać w trakcie prowadzenia prac elewacyjnych po ustawieniu rusztowań. Należy odkuć uszkodzone lub luźne elementy płyty konstrukcyjnej loggii. Następnie wykuć stalową balustradę loggii i portfenetrów. Należy skuć posadzki z płytek ceramicznych oraz posadzk cementowe oraz obróbki blacharskie i izolację przeciwwilgociową. Na wstępie czynności przy renowacji loggii należy oczyścić mechanicznie wszystkie odsłonięte części zbrojenia płyty żelbetowej i zabezpieczyć je przed korozją mineralną zaprawą szczepną i antykorozyjną 451. Ubytki betonu należy uzupełnić zaprawą wyrównującą szpachlową POZBUD 427. Aby zachować istniejący charakter loggi przewiduje się wykonanie nowych balustad. Balustrady będą miały wysokość 110 cm od posadzki loggii i progu portfenetru. Detale balustrady loggii i portfenetrów przedstawiono na rysunkach.

Do renowacji płyty loggii i wykonaniu izolacji przeciwwilgociowej oraz warstwy dociskowej przedstawiono przykładowo zastosowanie technologii „Ceresit” ;

1. Warstwę tworzącą spadek (2 %) wykonać z szybko twardniejącej masy posadzkowej Ceresit CN 87 ułożonej na warstwie kontaktowej z tej samej masy z dodatkiem emulsji ceresii CC 81.
2. W szczeliny dylatacyjne wcisnąć polipropylenowy sznur dylatacyjny Ceresit CS 40 oraz wypełniacz Ceresit CS 29.
3. Na krawędziach loggii śrubami w kołkach plastikowych umocować obróbki blacharskie z blachy stalowej powlekanej w kolorze RAL 7035 (jasnoszary). Obróbkę na podłożu osadza się przy użyciu uszczelnacza poliuretanowego Ceresit CS 29. Na wierzchniej warstwie obróbki blacharskiej należy nałożyć epoksydowy środek gruntujący i wykonać posypkę z piasku kwarcowego frakcji od 0,3 do 0,7 mm.
4. Na powierzchnię jastrychu należy nałożyć izolację przeciwwodną Ceresit CR 90.
5. W linii styku jastrychu ze ścianami budynku oraz w linii obróbki blacharskiej należy wkleić taśmę uszczelniającą Ceresit CL 152.
6. Posadzkę loggii ułożyć z płytek ceramicznych mrozoodpornych i antypoślizgowych (gresowych) na zaprawie klejącej Ceresit CM 16. Pierwszy rząd płytek (na obróbce blacharskiej) ułożyć na uszczelniaczu poliuretanowym Ceresit CS. Do spoinowania płytek zastosować elastyczną, wodoodporną spoinę Ceresit CE 43 Grand'Elit.

Uszkodzone elementy płyty loggii od spodu po zagruntowaniu preparatem Gruntolit 300 uzupełnione zostaną tynkiem renowacyjnym 922.

Prace towarzyszące :

- Wykonać nowe obróbki blacharskie podokienników zewnętrznych z blachy stalowej powlekanej w kolorze RAL 7035 (jasnoszary) - (parapety mocować do bednarki mocowanej do ściany kołkami rozporowymi)
- Wykonać nowe oraz zamontować nowe rury spustowe.

Zamontować wszystkie drobne elementy jak :

tablice informacyjne, uchwyt dla czasz anten satelitarnych.

- Zwody instalacji odgromowej poprowadzić w rurach ochronnych pod płytami styropianu.

Warunki ochrony przeciwpożarowej

Budynek mieszkalny 5 kondygnacyjny kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi ZLIV. Wysokość budynku od poziomu terenu w najwyższym punkcie wynosi 15,35cm (budynek średniowysoki).

Dla projektowanego budynku wymagana jest klasa „C” odporności pożarowej, (elementy nierozprzestrzeniające ognia). Z wymaganiami odnośnie odporności ogniowej : ściany i stropy min. 60 min. Elementy budynku spełniają powyższe wymagania.

Budynek ten zostanie ocieplony styropianem klejonym do ściany zewnętrznej i otynkowany tynkiem akrylowym.

Przyjęty przez Inwestora system ocieplenia musi posiadać aktualny certyfikat zgodności ITB, zgodnie z którym wszystkie materiały użyte do jego wykonania będą nierozprzestrzeniające ognia. Po ociepleniu ściany zewnętrzne będą nadal posiadały odporność ogniową powyżej 60 minut. Niniejsze opracowanie dotyczy ocieplenia budynku i nie obejmuje innych zagadnień ochrony przeciwpożarowej.

.....

O p r a c o w a ł